

A bíboros helyteleníti az amazóniai színódus pogány rituáléját

Jorge Urosa Savino venezuelai bíboros, Caracas emeritus érseke azt mondta, hogy a vatikáni pogány ceremónia, melyen Ferenc pápa is részt vett, nyilvánvalóan „szinkretista” volt, amit „teljes mértékben el kellett volna kerülni”.

A szinkretizmus a nem keresztény rituálék és hiedelmek beépülése az autentikus katolicizmusba.

Miközben megerősítette, hogy a Katolikus Egyház elsődleges feladata Jézus Krisztus Evangéliumának hirdetése, Urosa bíboros utalt az amazóniai rituálékra, melyek a vatikáni kertben zajlottak az amazóniai színódus kezdetekor. Amint a pápa is megállapította, legalább egy katolikus pap csatlakozott több olyan bennszülötthöz, akik a ceremónia során leborultak Pachamama fából készült képe előtt – ő a termékenység istennője, akit az őslakos amazóniak imádnak. A [CNA](#) szerint Urosa bíboros megjegyezte:

„Kerülni kell azt a nyilvánvaló szinkretizmust, ami egy amazóniai nő által irányított rituálé volt, ahol számos kétértelmű és azonosíthatatlan képet helyeztek el egy hatalmas padlóburkolat körül a vatikáni kertben, október 4-én.”

A bíboros sajnálatosnak tartja, hogy számos kritika ellenére az esemény szervezői nem tisztázták a rituálék jelentőségét. Ahogy írta, „a kritika oka éppen a ceremónia primitív jellege és pogány megjelenése, valamint a nyíltan katolikus szimbólumok, gesztusok és imák hiánya a különféle gesztusok, táncok és a meglepő rituálé leborulási alatt.” „Az ilyen típusú szinkretizmust teljesen el kell kerülni. A római latin rítus liturgiáját, különösen a Szent Eucharisztia liturgiáját egyedül Istennek ajánlják fel: ez egyszerű, komor, szigorú és könnyen érthető azok számára, akik megfelelő bevezetést kaptak. Egy esetleges amazóniai-rítusnak tiszteletben kell tartania az Eucharisztia szent természetét, és meg kell őriznie annak alapvető elemeit. Lehet bevezetni más gesztusokat, kivéve a nem katolikus, animista vagy naturalista gesztusokat.”

Az amazóniai színódus püspököket, papokat és szerzeteseket, valamint laikusokat gyűjtött össze Dél-Amerikából a Vatikánba. Október 27-ig tart, miután sok vitát váltott ki a munkadokumentuma (*Instrumentum laboris*), valamint az amazóniai nők számára állandó diakonátus létrehozására irányuló javaslatok miatt, és lehetővé teszi a „viri probati” – érett házaspáros férfiak – felszentelését az állítólagos paphiány miatt a régió legtávolabbi részein. A színódus során megszűntetett javaslatok között szerepel az [amazóniai rítus](#) lehetséges hozzáadása a Katolikus Egyházban már létező számos történelmi rítushoz.

A kritikusok attól tartanak, hogy egy amazóniai rítus a dél-amerikai őslakosok vallásainak különböző nem keresztény elemeit és rituáléit is belevenné annak érdekében, hogy egy „amazóniai arcú” Egyházat hozzanak létre. Többek között Raymond Burke bíboros helyteleníti az *instrumentum laboris* egyes elemeit, amelyek meghatározták a színódus cselekvési tervét, amely szerinte [eretnek és bizonyíték a hitehagyásra](#).

Urosa bíboros írta: „Ezen vonalak mentén gondosan összpontosítanunk kell az amazóniai őslakos rítusra, amelyet a színódus javasolhat. Az Egyházban sokfajta rítus létezik. Természetesen jól fel kell készülni. És természetesen ennek az amazóniai rítusnak el kell kerülnie bármiféle furcsa vagy indokolatlan szinkretizmust.”

A zsinat során Pachamama képeit szintén az oltár lábánál helyezték el a római Santa Maria di Traspontina templomban. Ez egy olyan rituálé után történt, ami kombinálta az őslakosok imádatát egy nő táncával, aki egy Biblia másolatot lóbált az oltár előtt a színódus kezdetén tartott ünnepség alatt.

Dr. Joseph Shaw (Egyesült Királyság, Latin Mise Társaság) [ezt írta](#) a szinkretizmus veszélyeiről:

A katolikus és pogány elemek ilyen kombinációját „szinkretizmusnak” hívják, és az Egyház kíméletlenül elítélte, a legkorábbi időktől kezdve egészen az ’inkulturációról’ szóló

magiszteriumi dokumentumokig, II. János Pál és XVI. Benedek pápáktól. Természetesen a helyi kultúrák elemei, sőt a nem keresztény spiritualitás elemei is megtisztíthatók bármitől, ami ellentétes az Evangéliummal, és belefoglalhatók az autentikus keresztény életbe. De a hamis istenségek imádása – és ezt valóban nem kellene mondani – nem példa erre.

A LifeSiteNews hétfőn számolt be arról, hogy legalább két személy lépett be a Santa Maria Traspontina templomba, eltávolították a sértő szobrokat, és bedobták azokat a Tiberis folyóba, az Angyalvár és a Vatikán közelében.

A javasolt amazóniai rítust illetően Urosa bíboros azt írta, hogy a püspökök római találkozájának inkább konkrét javaslatokat kellene előterjesztenie az Amazonas régió evangelizálására. A házas férfiak felszentelését illetően Urosa bíboros azt írta, hogy ez se nem szükséges, se nem hasznos.

Felhívást intézve a színódusi atyákhoz, hogy összpontosítsanak az evangelizációra, Urosa ezt írta:

Számos bennszülött közösség hálás a katolikus misszionáriusok szociális munkájáért, ám ők inkább a protestáns egyházakat részesítik előnyben. Az egyik kis kör ezt világossá tette. Sajnálatos módon az *instrumentum laboris* nem vizsgálta ennek a meztelen valóságnak az okait. Jézus Krisztus hirdetését az őslakosok számára meg kell erősíteni, és az őslakosokat hívni kell a megtérésre és a keresztelésre, hogy megkaphassák azt a hatalmas kincset, hogy Isten gyermekei és az Egyház tagjai legyenek.

Valójában: Jézus Krisztus evangéliumát hirdetni és beépíteni kell! Nyilvánvaló, hogy ez nem azt jelenti, hogy az európai vagy a nyugati kultúrát elviszik az őslakosoknak. Azt jelenti, hogy felajánljuk Krisztust, mint Megváltót és Üdvözítőt, barátot és testvért, valamint az Ő felhívását az élet, a család, a társadalmi kapcsolatok, a gazdaság világának megváltoztatására, és a bálványok, a rabszolgaság és a természeti világ erőinek elutasítására. Hogy az Evangélium valóban belépjen az ő kultúrájukba. Így kell a kultúrába beépíteni az Evangéliumot.

(Caracas, 2019. október 21., LifeSiteNews)
(TCS XXV/1.)